

OKRADAĆ (7) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w o-*); pierwsze a *pochylone*.

praes 3 sg *okrādā* (4). ◇ 1 pl *okrādāmy* (1). ◇ *imp* 2 sg *okrādāj* (1). ◇ *con* 3 sg *m* by *okrādāl* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pozbawiać czegoś przez kradzież [kogo; w tym: (sam) siebie (3)] (7) :

W porównaniu (1): Bo kto czuie wadę do siebie á zátłumia ią w łobie/ prosto iákoby łam siebie okradał. *RejZwierc* 149.

Przen (6) : Czytayże zálię iáko złą/ łwowolną á plugawą [*żonę*] piłmo też plugawie przeżywa. [...] Zowie ią złodzieyką/ łotrynią/ która okrada y Bogá y mężá łwego/ á iełt łkażcą y domu łwego/ y łławy łwoiey/ y włzytkiego narodu łwego. *RejZwierc* 33v; nie okradayże siebie nie tłunże w łobie złych obyczáiw [...] / ále łwieć włzytkim [...] dobremi przykłady łwemi *RejZwierc* 149, 149.

Przysłowie: ABowiem pátrż moy miły brácie iáko nas czás iáko złodziey poćichu okrada. *RejZwierc* 131v, B2, 131v.

Formacje współrdzenne cf KRAŚĆ.

LWil (i KŁ)